

Kan vi så ydermere få sikkerhed for, at der ikke sker en udhuling af hjemmehjælpen i kommunerne, er vi sådan set med på ordningen.

Når vi er med på en ordning, stemmer vi for den, og så skal vi ikke have betaling oveni.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Det er jo svært at give hr. Bent Hindrup Andersen ordet igen, når hr. Holger K. Nielsen ikke må få det igen. Reglerne forudsætter altså, at man ikke får et dobbeltsvar. Men nu får hr. Bent Hindrup Andersen så lov til som den anden at svare hr. Holger K. Nielsen. Det var en uheldig måde, det var unfair, det, der blev lavet dér, men o.k.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan ikke finde ud af, om jeg har ordet, eller ...

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Bent Hindrup Andersen har ordet.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg har i hvert fald fået lov at komme herop.

Jeg vil gerne sige til hr. Holger K. Nielsen, da han var den eneste, der gjorde en bemærkning til min ordførertale, at når jeg trækker det frem, er det jo ikke, fordi jeg vil sige, at der ikke foregår andre af den slags handler i Folketinget. Men det, som jeg mener er det principielle i det ud over det konkrete indhold, som hr. Frank Aaen fremlagde før, er, at SF så står tilbage med et demokratisk spørgsmål, nemlig at forklare, hvordan det forholder sig til det konkrete lovforslag. Støtter SF det, eller støtter SF det ikke?

Jeg mener, det er undergravende for tilliden til Folketingets arbejde, at man ikke kan finde ud af, hvad folk mener. Det bliver uigennemskuelige studehandler, der kommer til at blive indgået herinde, og det er i hvert fald en af de ting, som Enhedslisten, som hr. Frank Aaen sagde, vil arbejde på at få gjort op med.

Jeg har også selv været udsat for, at folk er kommet til mig, f.eks. i forbindelse med medieforliget, og har spurgt: Hvorfor vil du ikke have et eller andet, så du kan være med? På den måde deltager vi ikke. Jeg går ikke ind i et medieforlig, som hovedsagelig er skidt og et reklameshow uden lige, bare for at få et eller andet lille hjørne i det; i så fald går vi imod det.

Jeg synes ikke, at det er en stil, som burde vinde frem i Folketinget, og det var det, jeg mente med det.

Peter Duetoft (CD):

Man kan vel godt sige, at debatten er lidt gumpetung, og det er den vel ikke mindst af strukturelle grunde, men det kan man så måske finde ud af til næste debat.

Der er i hvert fald én ting, der er, som den altid plejer at være, og det er, at alle genierne sidder hér, og alle tumperne sidder på regeringsbænkene. Alle de, der ikke har regeringsansvar, kan stort set løse alle problemer, og de har alle de firkantede løsninger, der lige i morgen kunne gøre Danmark til verdens lykkeligste samfund, mens de på regeringsbænkene stort set ikke kan noget som helst.

Denne debat har nu varet i timevis, og det har den gjort hvert eneste år, og da der ikke er noget nyt under solen, er jeg overbevist om, at sådan vil det såmænd også være den dag, der kommer et regeringsskifte.

Men derfor er det alligevel lidt frustrerende ud fra et folkestyresynspunkt, at man ikke bare en gang imellem kan sige lidt positivt til hinanden, for går man uden for disse vægge, finder man jo ud af, at Danmark stort set har det godt, og taler man med danskerne, er meldingen også, at det går fint nok.

Fundamentet i ulandet må man også sige er i orden. Tilliden til os er i orden, renten er lav, kronekursen er, som den skal være; signalerne er gode nok. På trods af det er der altså partier, ikke mindst Venstre, der spekulerer højlydt i at sende usikkerhed og negative meldinger om dansk økonomi ud i æteren. Venstre spiller helt konsekvent på frygten, spiller på det princip, at man bare skal svine alt til, skyde med hagl, for så kan man nok få skabt så meget usikkerhed, at nogle af planerne ikke lykkes, og dermed har man nået sit mål.

Jeg rejser bare spørgsmålet: Hvem gavner man egentlig ved at udsprede den frygt? Jeg mener i hvert fald ikke, man gavner det danske samfund.

Det, der er sket i denne folketingsssamling, er jo, at den politiske stabilitet er kørt igennem. En politisk stabilitet, som også er forudsætningen for vores konkurrenceevne, en politisk stabilitet, der altså afspejler sig i dag under den lidt afslappede debat, en stabilitet, der bygger på, at borgerlige og socialdemokrater samarbejder dels i regeringen, dels omkring finansloven. Og